

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravo Unije, napačno uporabilo pravo in storilo bistvene kršitve postopka. Pritožnica je izčrpno utemeljila predložitev novih dokazov med postopkom zaradi novih dejstev. Ti dokazi pomenijo dopolnitev dokazov, ki so bili predloženi pred generalnim sekretarjem Parlamenta. Splošno sodišče je imelo neomejeno pristojnost, na podlagi katere je bilo treba upoštevati te dokaze, da bi se presodilo, ali je parlamentarni pomočnik dejansko delal, in torej, ali je zahtevek za povračilo neupravičeno izplačanih zneskov utemeljen. Poleg tega je Parlament z nekaterimi od teh dokazov razpolagal, vendar so bili ti pritožnici prikriti.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravico do obrambe in storilo bistvene kršitve postopka. To, da generalni sekretar Parlamenta pritožnice ni zaslišal in da ji ni bil posredovan spis, pomeni kršitev pravice pritožnice do obrambe, njene pravice, da bi bila pred sprejetjem kakršne koli odločbe, tudi upravne, osebno zaslišana, načel enakosti orožij in postopkovne pravičnosti, pravice do nepristranskega sodišča in prepovedi odrekanja sodnega varstva, ki izhajata iz določb izvedbenih ukrepov v zvezi s Statutom poslancev, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6 EKČP in splošnih pravnih načel. Splošno sodišče prav tako ni ugotovilo pomanjkljivosti obrazložitve v sklepu generalnega sekretarja.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo pravo Unije, napačno uporabilo pravo in pravno napačno opredelilo dejstva, izkrivilo je dejstva in dokaze, ravnalo je diskriminatorno in na podlagi *fumus persecutionis*, prav tako pa je kršilo načeli varstva legitimnih pričakovanj in zakonitosti.

Četrty pritožbeni razlog: zloraba pooblastil, saj je z izpodbijano sodbo potrjeno ravnanje generalnega sekretarja Parlamenta, katerega resnični namen in končni cilj sta bila škodovati pritožnici in njeni stranki.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Förvaltningsrätten i Göteborg (Švedska) 13. avgusta 2018 – AA/Migrationsverket

(Zadeva C-526/18)

(2018/C 381/17)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Förvaltningsrätten i Göteborg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: AA

Tožena stranka: Migrationsverket

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma ali Zakonika o schengenskih mejah nasprotujejo nacionalnim pravilom, kot so ta v členu 16f zakona št. 752 iz leta 2016 o začasnih omejitvah možnosti pridobitve dovoljenja za prebivanje na Švedskem, ki določajo, da se dovoljenje za prebivanje zaradi višjega sekundarnega izobraževanja lahko izda državljanu tretje države, ki je v državi članici, tudi če je identiteta navedenega tujca negotova in če ta identitete, ki jo je prijavil, ne more prepričljivo izkazati?

2. Če se šteje, da v takem položaju schengenski pravni red vsebuje zahtevo, da se identiteta dokaže z gotovostjo ali da je bila prepričljivo izkazana, ali je določbe direktive o vračanju ⁽¹⁾ ali drugega instrumenta prava Unije mogoče razlagati tako, da dovoljujejo odstopanje od navedene zahteve na področju identitete?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 2008, str. 98).

Tožba, vložena 27. avgusta 2018 – Evropska komisija/Romunija

(Zadeva C-549/18)

(2018/C 381/18)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: T. Scharf, G. von Rintelen, L. Radu Bouyon, agenti)

Tožena stranka: Romunija

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Romunija s tem, da pred 26. junijem 2017 ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov potrebnih za uskladitev z Direktivo 2015/849/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES ⁽¹⁾ ali, v vsakem primeru, ker teh ukrepov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz člena 67 te direktive;
- Romuniji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo kazni v višini 21 974,40 EUR za vsak dan zamude, od dneva izreka sodbe v tej zadevi, zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve izvedbenih ukrepov v zvezi z Direktivo 2015/849/EU;
- Romuniji naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo pavšalnega zneska, na osnovi dnevnega zneska 6 016,80 EUR, pomnoženega s številom dni od dneva po izteku roka za izvedbo, določenega z zadevno direktivo, do dneva izpolnitve obveznosti s strani Romunije, ali, ob neizpolnitvi obveznosti, do dneva izreka sodbe Sodišča, brez poseganja v prekoračitev minimalnega pavšalnega zneska 1 887 000 EUR;
- Romuniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

1. V skladu s členom 67 Direktive 2015/849/EU morajo države članice uveljaviti zakonske in druge določbe za uskladitev z Direktivo pred 26. junijem 2017. Zaradi nesporočitve izvedbenih ukrepov s strani Romunije, se je Komisija odločila, da zadevo predloži Sodišču.
2. Komisija s sodbo predlaga Sodišču, naj Romuniji v skladu s členom 260(3) naloži plačilo pavšalnega zneska in kazni.

⁽¹⁾ UL 2015, L 141, str. 73.